

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.5.2015
COM(2015) 275 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

**om Finlands nationella reformprogram 2015,
med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2015**

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Finlands nationella reformprogram 2015,

med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2015

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser², särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation³,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner⁴,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken. Strategin fokuserar på de nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Tillsammans utgör dessa de integrerade riktlinjer som medlemsstaterna uppmanades att beakta i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2015) 275.

⁴ P8_TA(2015)0067, P8_TA(2015)0068, P8_TA(2015)0069.

- (3) Den 8 juli 2014 antog rådet en rekommendation om Finlands nationella reformprogram för 2014 och avgav ett yttrande om Finlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2014. Den 28 november 2014 avgav kommissionen, i enlighet med förordning (EU) nr 473/2013⁵, ett yttrande om Finlands utkast till budgetplan för 2015⁶.
- (4) Den 28 november 2014 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten⁷, som inledde 2015 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 rapporten om varningsmekanismen⁸, i vilken Finland identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (5) Den 18 december 2014 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att främja investeringar, intensifiera strukturreformerna och fortsätta med den ansvarsfulla och tillväxtvänliga konsolideringen av de offentliga finanserna.
- (6) Den 26 februari 2015 offentliggjorde kommissionen 2015 års landsrapport för Finland⁹. Den innehöll en bedömning av hur väl Finland hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som antogs den 8 juli 2014. Landsrapporten innehåller också resultaten av den fördjupade granskningen i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Finland har makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att övervaka riskerna med svaga exportresultat mot bakgrund av omstruktureringen av industrin. Nedgången på exportmarknaderna och inom elektronikindustrin har i huvudsak upphört men investeringarna är fortfarande på en låg nivå och den potentiella tillväxten har minskat. Skuldsättningen i den privata sektorn har stabiliserats och verkar inte utgöra ett omedelbart problem, men den är fortfarande relativt hög och bör därför följas upp noga.
- (7) Den 2 april 2015 lade Finland fram sitt nationella reformprogram för 2015 och sitt stabilitetsprogram för 2015. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Finland omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens [korrigerande] del, till följd av det beslut rådet antog den [XX] i enlighet med artikel 125.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt stabilitetsprogrammet 2015, som utgår från antagandet att politiken blir oförändrad under perioden 2014–2019, kommer det nominella underskottet som 2014 hade ökat till 3,2 % av BNP, dvs. över referensvärdet på 3 % av BNP, att försämrats ytterligare till 3,4 % av BNP 2015. Därefter kommer underskottet successivt att minska till 3,1 % 2017 och till 2,5 % av BNP 2019. Enligt stabilitetsprogrammet 2015 väntas den offentliga skuldkvoten öka under den tid som prognoserna i programmet omfattar och nå ungefär 67,8 % av BNP år 2019. Det medelfristiga målet – ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP – kommer inte att nås fram till slutet av programperioden. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa finanspolitiska beräkningar är rimligt. Enligt kommissionens vårprognos 2015 kommer den offentliga sektorns underskott i Finland att vara 3,3 % av BNP 2015 och 3,2 % av BNP 2016, medan skuldkvoten

⁵ EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.

⁶ C(2014) 8815 final.

⁷ COM(2014) 902.

⁸ COM(2014) 904.

⁹ SWD(2015) 45 final, 26.2.2015.

väntas öka till cirka 64,4 % av BNP år 2016. Kommissionen offentliggjorde den 13 maj 2015 en rapport i enlighet med artikel 126.3 i fördraget och drog där slutsatsen att underskotts- och skuldskriterierna inte hade uppfyllts. Stabilitetsprogrammet garanterar inte att det alltför stora underskottet korrigeras på ett snabbt och hållbart sätt senast 201X. Det kommer därför att krävas ytterligare åtgärder. Rådet anser, på grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och med beaktande av kommissionens vårprognos 2015, att det finns en risk för att Finland inte kommer att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Även om Finland har gjort vissa framsteg när det gäller förvaltningsreformer skulle landets offentliga sektor kunna effektiviseras ytterligare, särskilt på områden där kostnadstrycket kommer att bli större i framtiden på grund av den åldrande befolkningen. Arbetsmarknadens parter enades om innehållet i pensionsreformen hösten 2014, men denna reform har ännu inte antagits. Med tanke på problemet med hållbarheten i finanspolitiken och den planerade höjningen av den lagstadgade pensionsåldern är det avgörande att äldre arbetstagares deltagande på arbetsmarknaden ökas. Tidiga utträden från arbetsmarknaden beror huvudsakligen på nedsatt arbetsförmåga eller på de utvidgade arbetslöshetsförmånerna för äldre arbetstagare. Regeringen överlämnade ett förslag till lag om ordnandet av social- och hälsovården till riksdagen i december 2014, men förslaget föll på grund av att man före riksdagsvalet i april 2015 inte hade hittat en lösning på motsättningen mellan en förvaltningsmodell som bygger på stora samkommuner och kommunernas rätt till självstyrelse enligt grundlagen. De finska kommunerna är förhållandevis små, men de har omfattande uppgifter jämfört med kommunerna i andra europeiska länder. Kommunstrukturen fortgår med vissa dröjsmål och kommunerna genomför studier om fördelarna med sammanslagning. Enligt det nationella reformprogrammet 2015 ska ett nytt lagförslag eventuellt läggas fram för riksdagen i slutet av 2016.

- (9) Med tanke på att befolkningen åldras och att antalet personer i arbetsför ålder minskar är det viktigt att arbetsmarknaden har tillgång till hela den potentiella arbetskraften. Finland har gjort vissa framsteg i detta hänseende och har vidtagit flera åtgärder, bland annat har lönesubventionerna, särskilt när det gäller äldre, och den offentliga arbetsförmedlingen organiserats bättre. Arbetslösheten uppgick 2014 till 8,7 % och är på väg uppåt, särskilt bland unga personer och äldre arbetstagare. Den måttliga löneuppgörelsen från 2013 bidrar till att återställa konkurrenskraften när det gäller kostnader och export, eftersom enhetsarbetskostnaderna inte har ökat så mycket.
- (10) Finland har gjort vissa framsteg när det gäller att förbättra förmågan att ta fram innovativa produkter. Regeringen genomför nu en omfattande reform av forskningsinstitut och forskningsfinansiering. De strategiska programmen för ren teknik, bioteknik och digitalisering är lovande men relativt små. Trots att Finland hör till de EU-länder som investerar mest i forskning och utveckling är det fortfarande en utmaning att omsätta detta i framgångsrika produkter och tjänster som kan exporteras. Regeringen har strävat efter att skapa enklare och effektivare stödsystem för företag, öka finansieringsmöjligheterna för nystartade företag och främja företagets internationella verksamhet. Investeringarna har trots detta förblivit små, exporten utgör fortfarande ett problem och sysselsättningen har minskat. Dessutom krävs det insatser för att öka konkurrenskraften på produkt- och tjänstemarknaderna, särskilt inom detaljhandeln, som fortfarande är ytterst koncentrerad.
- (11) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Finlands ekonomiska politik och redogjort för denna i 2015 års

landsrapport. Kommissionen har också bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt uppföljningen till de rekommendationer Finland fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Finland utan även i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4.

- (12) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Finlands stabilitetsprogram, och dess yttrande¹⁰ återspeglas särskilt i rekommendation 1.
- (13) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2 och 3.
- (14) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta. Finland bör se till de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Finland att under perioden 2015–2016 vidta följande åtgärder:

1. Se till att det alltför stora underskottet minskas på ett snabbt och hållbart sätt till under 3 % av BNP senast [XX], i enlighet med Finlands skyldigheter enligt artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Fortsätta arbeta för att minska problemet med hållbarheten i finanspolitiken och för att skapa bättre förutsättningar för tillväxt.
2. Anta den pensionsreform man kommit överens om och successivt avlägsna möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden. Se till att förvaltningsreformerna för kommunstrukturen och social- och hälsovårdstjänsterna utformas och genomförs effektivt, i syfte att öka produktiviteten och kostnadseffektiviteten vid tillhandahållande av de offentliga tjänsterna och att upprätthålla tjänsternas kvalitet.
3. Vidta åtgärder för att förbättra ungas, äldre arbetstagares och långtidsarbetslösas anställbarhet, särskilt genom att fokusera på utvecklingen av sådan kompetens som efterfrågas på arbetsmarknaden. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis se till att lönerna utvecklas i takt med produktiviteten.
4. Vidta åtgärder för att öppna upp för verklig konkurrens inom detaljhandelssektorn.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

¹⁰ Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.